

собою пару тисяч американських доларів).

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1898.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 88 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey
City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Approved for mailing at special rate of postage provided for in Section
1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Сколько стоит этот лист	ПЕРЕСИЛАТА
One year \$ 7.00	Подпискаю часом три цента.
Six months \$ 3.75	На рік \$ 7.00
Three months \$ 2.00	На рік \$ 3.75
Foreign and Jersey City Rates.	На рік \$ 2.00
One year \$10.00	В Джерсі Сіті і закордонно.
Six months \$ 5.00	На рік \$10.00
Three months \$ 2.75	На рік \$ 5.00

No money being asked for the first year.

Ваша адреса повинна бути вказана на листі. У. Н. Союз: 1888 Montross.

Ваша адреса повинна бути вказана на листі. У. Н. Союз: 1888 Montross.

Ваша адреса повинна бути вказана на листі. У. Н. Союз: 1888 Montross.

Ваша адреса повинна бути вказана на листі. У. Н. Союз: 1888 Montross.

Ваша адреса повинна бути вказана на листі. У. Н. Союз: 1888 Montross.

ДО ВСЬОГО КУЛЬТУРНОГО СВІТА.

Сей поклик галицьких Українців до всього культурного світа
сформулював польська окупаційна влада в українському деннику
"Свобода" у Львові (з 8. листопада, 1922).

Сьогодні одержали ми його іншої доручення і покламо в цілому.
Сей важкий документ, підписаний найвищою інституцією репрезентації особам українського народу в Галичині.
Сей документ звернений до всього цивілізованого світа. Але
ніх не дотримується, коли сита, як його тут самі Українці не підписали.
З угля на це сита ми Українцям в Злучених Державах і в
Канаді СЕРПАС розсилає сей поклик в англійській мові до
парламенту, до Конгресу, до преси і до позашкільних інституцій та ви-
значних осіб, з якими є повноваження нашої держави в країні і народу.
Тепер, коли ми рішучі краї, отже в крові з кров'ю, нам
треба зачати безперервно гріти пропаганду й агітацію.

Сей поклик звучить:

Чотири роки польської окупації у Східній Галичині не
безперервний час гноблення і насильства на український на-
род. Знищення всіх культурних надбань нашої нації, грабни-
цтво господарства природними багатствами, колонізація
краю чужими елементами, переміна українських шкіл на поль-
ські, заміщення Українцями доступу до університетської освіти,
закривання українських культурних інституцій, врешті безза-
станні трюси, арешти, вбивства, політичні процеси й засуди,
— це відносини, у яких живе населення Східної Галичини під
окупацією Польщі.

В останні часи ці відносини дійшли до крайнього напру-
ження. Польська влада в одному тижні перевела масові арешти
у Львові та по всіх містах і селах краю, заповнюючи в'язниці
тисячами жертв — мушій і жінок, професорів, учителів, до-
каторів, лікарів, інженерів, священників, студентів, ремісників,
робітників, міщан і селян, людей усього стану і віку, навіть ма-
лолітку шкільну молоддь. Чисел арештованих є кілька тисяч,
не вчисляючи тих, що знаходяться у польських в'язницях з
давнішого часу. Арештуванням не подается мотивів ув'язне-
ння, безправно тримається їх без переслухання властями тижня-
ми, в холоді і голоді; поліцейші і в'язничі члени допускають
серед них надруги над в'язнями, навіть побити і проливу крові,
як це стверджує протоколна свідків.

Починаючи з останніх масових арештів і знущань є ви-
знакою політичної натурі. Уста поліської республіки рішуче без
ніжної правної основи розпинає в окупованій Східній Гали-
чині вибори до варшавського сейму. Проти цього розпорядку
української політичної партії Східної Галичини заохочили одно-
значно протест і зголосили повну абстиненцію від активної і
пасивної участі у цих виборах. Щоби все такі прислухувати
українське громадянство до участі, польська влада постано-
вила перестати безоглядний терор над населенням. Урядовим
розпорядком заборонено агітацію проти виборів, високим
грошми карми сипають громадян до участі у виборчих
комісіях, під покривкою поборювання протидержавної сабо-
тажі заведуть у Східній Галичині суди, під покривкою
любівки збройних в'їздів, що мали вийти до краю за кор-
дон, запобігти всім і містам польським військом, врешті у
кількох містах переведено у цілім краю масові арештовання
українських політичних і культурних діячів, щоби позбавити
краї інтелектуальних провідників, зламати одошляний фронт
українського громадянства та під терором війська і поліції пе-
рестати вибори до польського сейму.

Проти надруги польської окупаційної влади у Східній
Галичині український народ вивис уже багато разів свої жа-
ли і протести до Союзу Народів, до Найвищої Ради та до
воєдинох держав Антанти, що застерігли собі вирішення
правного положення нещасної країни. На жаль сумне по-
ложення Східної Галичини лишається без(з)им. Пер україн-
ським народом стоїть страшенна мара провалена усіх прав
людини і нації, на своїй власній землі, яку швидко скроплено
кров'ю у боротьбі за власну державу.

Потрапивши останніми страшинами подіями, масовими ареш-
тами і знущаннями над тисячами невинних жертв, підписуючи
наш голос до всього культурного світа, підписуючи в нації, що
культури, сити не дозволяти, щоби на його очах відбувалася
страшна екстермінація діячів польського народу і держави
проти українського народу у Східній Галичині, которого по-
важливо усього, котрому не дозволяється навіть, щоби пасив-
ність при виборках висказав свій протест проти безправья, яке
над ним твориться.

За вірність поданих тут поділ румчю своїми підписами.

Львів, 5. листопада, 1922.

Др. Григорій Хомишин,

єпископ станіславський,

Іосяфат Коциловський,

єпископ перемиский, єврейський, єврейський,

Александр Лешкович-Бачинський,

генеральний військовий архієпископ львівський.

Юліан Романчук,

віце-президент австрійського парламенту і 6. голова

українського парламентного клубу.

Олександр Барвінський,

6. член палати північ у австрійському парламенті, голова

християнсько-єврейського клубу.

Др. Володимир Бачинський,

6. проєкт до австрійського парламенту, голова Народного

комітету і Миттєрайн Рад.

Др. Лен Бачинський,

6. посол до австрійського парламенту, голова радикального

КРИЧІМ!

На іншому місці подіємо на-
ні поклик зі старого краю під
заголовком «До всього куль-
турного світа».

Сей поклик повинні амери-
канські і канадські Українці
як найбільше розповсюдити.

Наприклад Об'єднання мога-
би про се подати.

Його повинна вручити украї-
нська делегація президенту
Гардінгові, державному секре-
тареві Говсоу і другим міні-
страм у Вашингтоні.

Його повинні прочитати се-
натори в сенаті і конгресмени
в палаті послів, щоб так розпо-
всюджено сей голос напеледо-
го краю в «Конгресовому Ре-
корді», який видає (500,000
примірників) Конгрес Злуче-
них Держав, а який читають
всі американські політики і гро-
мадянські діляри.

Його слід також подати до
всіх стейтських легіслатур і се-
наторів, а також говернорам, ме-
йорам міст і загальним усім
особам в Америці.

ВАЖНА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ПОСТАНОВА В КАНАДІ.
ГАЛИЧАНИ — ПІДДАНИ АЛІЯНТСЬКИХ ДЕРЖАВ.

Канадська часопис "Украї-
нський Голос" повідомляє:

За старанням Українсько-
го Центрального Комі-
тету в Канаді канадський
урядовий департамент
Великої Британії рішуче
видає Українцям зі
Східної Галичини горожан-
ських паперів, зазначаючи
на них народність (расу) як
українську, а давнішу при-
належність (національність)
як subject of Allied Powers (піддані а-
ліантських держав).

Український Центральный
Комітет дав від канад-
ського уряду повноважен-
ня, що котрий галицький
Українець дав гарожан-
ських паперів, на яких запи-
сано його народність або
державна принадлежність як
польську, та нехай зверне
ся до Naturalization
Branch, Department of State,
Ottawa, Ont., а там вистав-
лять йому новий, поповне-
ний сертифікат горожан-
ства. Никотрий галицький
Українець не повинен со-
го зазедати, бо сого ви-
магає наша національна
честь.

Своїм рішенням, канад-
ський уряд в порозумінні
з урядом Великої Британії
стверджує, що Східна Гали-
чина не належить до Поль-
щі, отже не сміємо позво-
ляти, аби наш горожан-
ських паперів казали що
іншого.

Ся постановою є дуже важна
для канадських Українців, і
загалом для всіх галицьких У-
країнців.

Вона має політичне значін-
ня, бо сим Канада і Велика Британія
каже, що Східна Галичина
не належить до Польщі, але
є під суверенітету (зверхно-
сті) аліантських держав. Кро-
мі того ся постановою має
моральне значіння. Жален
Українець з української землі не зга-
диться, аби його називали
польським горожанином, хо-
тяби бушим і хотіли бий-
ти за формальності. Се є о-

Тесаме повинні зробити ка-
надські Українці.

Крім того всі українські га-
зи в Злучених Державах і в
Канаді повинні помістити сей
апел в англійській мові на 1-й
стороні, аби Українці могли да-
ти Американцям, Канадійцям і
чужинам до прочитання, а ми-
сцевим американським і кана-
дським газетам до передру-
кування.

Ніхто не може сказати, що се
загрозлива пропаганда.

Бо сей голос походить з Га-
личини, діл багнета львівського
окупанта. Се голос закутого
народу з торми в рідному
краю.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Нехай знають наші браття в
Галичині, що світ лупить їх го-
до розпуски своїх плуцьких ба-
гнетів.

І нехай знає лях-наїзник, що
його злочин не пропаде гауко,
без відомого і безборонного.

Бо є Українці і поза Га-
личину.

Нашим святим обов'язком є
його розповсюдити.

Бузо не в Італі.

ПРИТЧА ПРО ЖИТТЯ

Степом безлюдним
Ришав чоловік і враз напав на його
Голодний їд. Побачивши зирнуку
Се залуку, почувши рик їд.
Почав тити чоловік їд.
Титав, несподівано їд.
На голодному шку. Не було
Часи берати, не було де скритися.
А зир вже близько. Бачить чоловік,
Що до стін безодні до стірок
Сказано обіцянку їд.
В мішці вносил в вершок зелений
Надіг безодню з соню підняв.
Не довго думавши, він чеперя
Зі збирку; берешеш руками
За пень їд, поив над гирочинами,
Аж йому забавило так жорстоко.
На шок терого крику не опера.
Що аби відійти і крик смертельний
Потроку втихав. І почав тоді
Сирма озиратися довкола,
Де він і що з ним?

Перший зир його
Вияв на корині дерев, що в йому
Біло його сирма опора.
Що за пригнітчик? Глянув: дві міші,
Одна біла, друга чорна, палю,
Запалю і несподівано їд.
Гризух корині того дерева.
Ліва міша чорна, права чорна,
Немов наміг, щоб його підпору
Парити, підпирати, позавити.

І побачив з того чоловіка
На шок, то в тіх хвилях розжертв
Надіг над пропасті і його побачив
Є мішю ревом підпору зирнуку.
Є мішю ревом підпору зирнуку.
Є мішю ревом підпору зирнуку.
Є мішю ревом підпору зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

І глянув зирнуку зирнуку,
І бачив, що на діг тієї білої міші
Страшна гадюка вилася і широко
Пашку розміняв, але лише,
Щоб він утік від неї на поталу.
Поміркує в голові чоловіка,
Що за сирма і холодний потім
Біло зирнуку.

ЩЕ ОДНО РОЗЧАРОВАННЯ.

До столиці Латвії Риги приїхав пеланю зі Сибіру два
натуралізовані американські горожани, що свого часу викали
в сибірські концлагері, та приїздили зі собою дуже цінні по-
си для американських комуністичних колоній на Сибірі.

Один з них, який з'явився Краєвський, другий
Немеш (названий (одні з них) з'явився Краєвський, другий
Немеш) навізали до цієї ославленої комуні американських
«Промислових Робітників Світу» (Ай Даблю Даблю), що під
наглядом зісного американського агітатора Боба Гейла
набиралася на Сибір перестати в практичне життя і великі за-
сиди, які вони перенесли від більшовиків. Затягнутися дали
і Американці на Сибір дуже зручний більшовицький агітатор,
як обіцяли їм золоті гори, які вони заведуть в сибірських ко-
лоніях американських способів праці. Заманяла гарними поіс-
каннями про будучий добробут «комуні» з 500 людей виїжджали
з Америки в сибірський вугільний округ, таї званій Кузнец-
кий басейн. Видно, що більшовицькі агітатори добре їм підла-
дили, коли вони згодилися не лише заплатити кошта своєї
перезди та удержання в дорозі, але й вистити по 300 дол.
тижло вступного в «комуні». В замість за ці вклади, комуністичний
уряд обіцяв їм мешкання та участь в зисках підприємства.

Комуні влітку працює серед великих комуністичних сил,
Більшовицький уряд уже постарався, аби небувалий спроби
надати небувалою розголосу. По всьому світу пішли з біль-
шовицьких бюр телеграфічні депеші. Члени комуні вміно
по дорозі мало не на кожній стації: видно, більшовицькі хо-
ли показати темним Москалям, що сити добре дивляться на
більшовицького господарю, коли навіть Американці, що тепер
в Росії вважаються півбогами, зійшли з неба, щоби працьо-
вати в комуністі. По світі розкидали фотографічні знімки,
в яких на ріжні боки звеличувано «промисловою колонією на
Кузбасі». «Комуні» сечас відкрили канцелярію для продаж
вугля; межі ними один офіс отворено в Москві, а один в
Нью Йорку. Провідників комуні вміно з гуком і шумом на
конгрес Третого Інтернаціоналу.

Не минуло, однак, багато часу, а Американці могли під-
знати, що вони не так ідеальні, як обіцяли; що московська кур-
ка/кудкудакала ше, заким з'явився з неба, а накудкудакавши,
яйця члени не знесла; що московські більшовицькі, затягали
Американців в сибірський гущ, робили як той лис, що втра-
тивши хвіст, радив всім ласиві відібати собі хвіст. Наперед
мешкаючи в царських палатах в Москві більшовицькі примісти-
ли американських робітників не в хатах, але в шатрах, які не
то що не могли захоронити перед сибірською зимою, але на-
віть перед осіннім дощем. Не доставала поживи, ні однієї, ні
санітарних принадад. Добре головні «косяри коридори
Американців чорним халобом та поминами. Колонія показалася
загосподарованим по більшовицьки: в них не було не лише
потрібної машинерії, але навіть не було вітраків до зауважна
свогого воздуха в копанню, так що ті лише пробував по-
бути в копанні довші двох годин, омлівав. З холоду, недоста-
тків санітарних средств, холоду й перепарованні серед та-
ких умов почалися серед колонії тяжкі недуги; з голоду
кинувся серед них навіть сибірський скорбух. Похоронили жи-
ти та діти. Одна Америка за очтаю намокала на себе кур-
ку. Одного робітника біли комісари за те, що проступався. Пять-
десять комуністів втекло по місяці побуту в комуністич-
ний рай. Решта остала, бо установлений більшовицьким настанни-
ком в літомо пістмо більшовицького уряду, який вони
показалися ломати контракт перед уливом двох літ. Про-
відник колонії «Біг Біг» Гейла, що затягнув свої

34 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.